

VÁNOCE MEDVÍDKA BRUNA

Marta Knauerová

Ilustroval Atila Vörös

Albatros

Vánoce medvídka Bruna

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Marta Knauerová
Vánoce medvídka Bruna – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Vánoce medvídka Bruna

Marta Knauerová
Ilustroval Atila Vörös

Mají staré hračky duši?

Jakpak by ne!

Mají duši, nos i uši.

Mají oči na koukání.

Mají uši k naslouchání.

Mají radost z každé chvíle,

kdy je zase objevíme...

Medvídek Bruno

Medvídek Bruno byl starý plyšový medvídek.

Kožíšek měl vypelichaný a baculaté břicho odřené. Pokaždé když se předklonil, ozvalo se mu z něj legrační zabrumlání. Nebylo to hluboké a strašidelné „brum, brum“ jako kdysi. Bylo to legrační a škrundavé „bruň, bruň“, jako by mu v bříšku kuňkaly dvě malé zelené žabky. A právě to žabí škrundání mu vysloužilo přezdívku Bruňďa.

Medvídkovi to nevadilo. Byl to hodný méďa. Měl rád legraci a Vánoce. Ty měl ze všeho nejradši. Jenže co naplat?

Od té doby, co bydlel na půdě staré hájovny sám a bez dětí, nikdy žádné Vánoce neměl. Stejně tak jako další, na půdě odložené hračky. A že jich tu bylo!

Byly tu staré panenky a jejich pokojíčky.

Byly tu malé kočárky a houpátka.

Autíčka a traktory.

Plyšová zvířátka.

Oprýskané trojkolky.

Kola a koloběžky.

Zpola poztrácené stavebnice a skládačky.

Papíroví draci.

Cínoví vojáčky i velký houpací kůň, který se houpal už jen pomalu a nakřivo.

Takové hračky děti nechtěly, a tak tu žily spolu na staré půdě už mnoho let. Měly tady svá místa, své domovy i své kamarády. A hlavně! Měly tady medvídku Bruňdu. To byl jejich strážce i rádce.

Medvídek Bruno byl malý šikula a velký koumák. Stačilo, aby se jen podrbal za ouškem, a už měl plán! Někdy to byl plán horší, někdy lepší, ale vždycky pomohl rád.

Jako tenkrát, o Vánocích. Tehdy se na černé půdě ocitl králíček Ferda. Byl úplně sám, opuštěný a vystrašený.

S

Nechtěný dárek

Stalo se to už dávno. A právě na Štědrý den. Tenkrát čekal Ferda pod vánočním stromečkem na malého Péťu. A moc se na něj těšil. Nemohl se dočkat, až tenhle klouček rozbalí krabici a on z ní na něj vybafne. Jenže to se nestalo!

Pěťu si přál od Ježíška živého králíka. Když ale uviděl plyšového, bylo zle. Chytil Ferdu za ucho a praštil s ním zpátky do krabice. Jenže co to? Dlouhé bílé ouško mu zůstalo v ruce. To Péťu rozzlobilo ještě víc. Mrštil s ním za pohovku a krabici s králíkem kopnul pod ni. Už ho nechtěl ani vidět.

Když pak maminka po Vánocích v pokoji uklízela, utržené ouško našla. Hodila ho do krabice s králíkem a tu vynesla na půdu. Stejně tak jako další hračky, s kterými si Péťu nechtěl hrát. I když byly skoro nové. Byl to zkrátka a dobře hodně rozmazlený kluk.